

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

XIV. Cæsar is obitus, & funebris Francisci laudatio

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

204 DE VITA FRAN. BORG.

rus Vega, Ioannis Vegæ Hispæ-
niæ Præsidis filius, in idemque
hospitium diuerterant: cumquæ
frigus igne depulissent, secessit
ut solet; DEVM oratus. FRANCIS-
CIVS. Vega focum retinuit.
Post non diu cubiculo raptim
noster egressus; Evgiamus, inquit,
periculum presto est. Dictum, a
factum: vix domo digressis, te-
ctum decidit, omnes oppressu-
rum, ni cauisset. FRANCISCUS
Pij nimirum in tutela DEI sunt.
Amorbo recreans, confirmatus
que Lusitanæ Reginam, & Se-
bastianum nepotem salutat: re-
gni item dynastas, legationemq;
exponit.

CAPUT XIV.
Cesaris obitus, & funebris FRANCISCI laudatio.

DOMVM reuertit: Cæsar
gestæ rei rationem reddit.

de animi salute, & asceticis fre-
quens sermo. Carolus enim ad
mortem tum se comparabat, o-
ptabatque vehementer rationes
antea etiam vitas, gestique imperij
Deo summo animorum iudici
probare. FRANCISCUS mife-
ricordia Dei, atque clementia
commemoratione languentem
erigebat. Nec fefellit de morte
vicina augurium. Vix enim
cœnobio digressus Pintiam atti-
git, cum tristis nuncius allatus,
Cæsarem obiisse A.D. x j. Kalen.
Octo. anno salutis cl. Io. l. viii. 1558.

Tabulis exequendæ voluntatis
vltimæ, quam ratam haberi vel-
let, FRANCISCV M nominat.
Permoleustum verò idei accidit,
quod animam agenti Carolo
præsto non fuisset, ut patrono
optime de se merito, postre-
mum hoc officium præstaret,

K 3 ocu-

206 DE VITA FRAN.BORG.

oculosque morienti clauderet,
Post ramen rogatus non detine-
ctauit funebri illum laudatione

¶. II. prædicare Pintiæ, in aulicorum

frequenti corona: adhibitis Re-
gij Prophetæ verbis: *Ecce elong-
gauis fugiens, & mansi in solitudine.*
Factam prædicans herœ di-
gnum; qui cum de hostibus to-
ties triumphasset, tandem se ipse
viciisset. Nuncio enim rebus hu-
manis, Imperio, & regnis remis-
so secessisse, priuarumque egil-
le. Coronas, sceptra, fasces, ad
CHRISTI crucifixi pedes spó-
te posuisse; quo rationem gesti
imperij, mortem longè ante
præagiens, commodius redde-
ret Imperatori summo, cum bo-
na æternæ felicitatis spe. Illud
in cæteris memorabile, & ad po-
steros transmittendum; Caro-
lum ab uno, & viceximo ætatis

anno,

anno, nullum diem abire possum, quo non horam orationi, meditationique tribueret, ne quisque de mereret. De morte demum, quæ ad æternam vitam ianua est, sermonem Franciscus clausit extreum.

CAPVT XV.

Quæ in Hispania Societas aduersa acciderunt.

PER idem tempus Pintiam, occulte inuaserat depravatarum in Religione opinionum lues: idque malum, quo occulitus, eo periculosius, paruis, ut sit, igniculis ortum, Provinciam Hispaniæ inflammasset, nisi ad commune incendium restinguendum mature, atque alacriter Philippus Rex verè Catholicus, & Quæsitores Fidei aduolassent. Mali origo hæc ferè